Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 145

Ediția în limba română

Comunicări şi informări

Anul 59

25 aprilie 2016

Cuprins

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 145/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

Curtea de Justiție

2016/C 145/02 Decizia Curții de Justiție din 9 martie 2016 privind zilele de sărbătoare legală și vacanțele judecătorești 2

V *Anunțuri*

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 145/03 Cauza C-176/13 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 18 februarie 2016 – Consiliul Uniunii Europene/Bank Mellat, Comisia Europeană (Recurs — Politica externă și de securitate comună — Combaterea proliferării nucleare — Măsuri restrictive luate împotriva Republicii Islamice Iran — Înghețarea fondurilor unei bănci iraniene — Obligația de motivare — Procedura adoptării actului — Eroare vădită de apreciere) 4

2016/C 145/04 Cauza C-49/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia de Cartagena – Spania) – Finanmadrid EFC SA/VA(*), QE(*), DG(*), NZ(*) (Trimitere preliminară — Directiva 93/13/CEE — Clauze abuzive — Procedura somației de plată — Procedură de executare silită — Competența instanței naționale de executare de a invoca din oficiu nulitatea clauzei abuzive — Principiul autorității de lucru judecat — Principiul efectivității — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Protecție jurisdicțională) 5

RO

Din motive de protecție a datelor cu caracter personal și/sau de confidențialitate, anumite informații conținute în prezenta ediție nu mai pot fi puse la dispoziție; ca urmare, o nouă versiune autentică este publicată.

2016/C 145/05 Cauza C-179/14: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 23 februarie 2016 – Comisia Europeană/Ungaria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/123/CE — Articolele 14-16 — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Articolul 56 TFUE — Libera prestare a serviciilor — Condiții de emitere a unor tichete avantajoase din punct de vedere fiscal acordate de angajatori salariaților lor și utilizabile pentru cazare, agrement și/sau alimentație — Restricții — Monopol) 5

2016/C 145/06 Cauza C-292/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 25 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Symvoulio tis Epikrateias – Grecia) – Elliniko Dimosio/Stefanos Stroumpoulis și alții (Trimitere preliminară — Directiva 80/987/CEE — Apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvabilității angajatorului — Domeniu de aplicare — Creanțe salariale neachitate ale marinarilor care lucrează la bordul unei nave sub pavilionul unui stat terț — Angajator cu sediul social în acest stat terț — Contract de muncă supus dreptului aceluiași stat terț — Falimentul angajatorului declarat într-un stat membru în care acesta are sediul efectiv — Articolul 1 alineatul (2) — Punctul II A din anexă — Legislație națională care prevede o garantare a creanțelor salariale neachitate ale marinarilor aplicabilă numai în cazul abandonării acestora în străinătate — Nivel de protecție neechivalent cu cel prevăzut de Directiva 80/987) 6

2016/C 145/07 Cauza C-299/14: Hotărârea Curții (întâi) din 25 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen – Germania) – Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen/Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz [Trimitere preliminară — Libera circulație a persoanelor — Cetățenia Uniunii — Egalitate de tratament — Directiva 2004/38/CE — Articolul 24 alineatul (2) — Prestații de asistență socială — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Articolele 4 și 70 — Prestații speciale în numerar de tip necontributiv — Excluderea resortisanților unui stat membru în primele trei luni de ședere în statul membru gazdă] 7

2016/C 145/08 Cauza C-314/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – Sanoma Media Finland Oy – Nelonen Media/Viestintävirasto [Trimitere preliminară — Directiva 2010/13/UE — Articolul 19 alineatul (1) — Separare între publicitatea televizată și programe — Ecran partajat — Articolul 23 alineatele (1) și (2) — Limitare a timpului de difuzare a unor spoturi de publicitate televizată la 20 % dintr-un interval de o oră — Anunțuri de sponsorizare — Alte trimiteri la un sponsor — „Secunde negre”] 8

2016/C 145/09 Cauza C-429/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – Air Baltic Corporation AS/Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba (Trimitere preliminară — Transport aerian — Convenția de la Montreal — Articolele 19, 22 și 29 — Răspunderea transportatorului aerian în caz de întârziere în transportul internațional de pasageri — Contract de transport încheiat de angajatorul pasagerilor — Prejudiciu rezultat dintr-o întârziere — Prejudiciu suferit de angajator) 9

2016/C 145/10 Cauza C-446/14 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 februarie 2016 – Republica Federală Germania/Comisia Europeană (Recurs — Ajutoare de stat — Servicii de eliminare a carcaselor de animale și a deșeurilor de abator — Menținerea unei rezerve de capacități în cazul unei epidemii — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă — Serviciu de interes economic general — Eroare vădită de apreciere — Compensație referitoare la obligația de serviciu public — Obligația de motivare) 9

2016/C 145/11 Cauza C-454/14: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 25 februarie 2016 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 1999/31/CE — Articolul 14 — Depozite de deșeuri — Neconformitatea depozitelor de deșeuri existente — Procedura de închidere și de posttratare) 10

2016/C 145/12 Cauza C-22/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 25 februarie 2016 – Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Scutiri — Articolul 132 alineatul (1) litera (m) — Prestări de servicii strâns legate de sport și de educația fizică — Scutirea închirierii, în legătură cu activitățile de navigare sau de relaxare ce nu pot fi asimilate practicării sportului sau educației fizice, de cheiuri și de amplasamente pentru bărci către membrii asociațiilor de sporturi nautice — Scutire limitată la membrii asociațiilor de sporturi nautice care nu angajează salariați pentru furnizarea serviciilor lor — Excludere — Articolul 133 primul paragraf litera (d)] 11

2016/C 145/13 Cauza C-124/15: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg – Germania) – Salutas Pharma GmbH/Hauptzollamt Hannover (Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Poziția 3004 — Comprimate efervescente care conțin 500 mg de calciu — Nivelul unei substanțe pe doza zilnică recomandată semnificativ mai ridicat decât aportul zilnic recomandat necesar pentru păstrarea sănătății în general sau a stării de bine) 12

2016/C 145/14 Cauza C-143/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 25 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – G.E. Security BV/Staatssecretaris van Financiën (Trimitere preliminară — Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 — Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată — Clasificarea mărfurilor — Pozițiile 8517, 8521, 8531 și 8543 — Marfă denumită „multiplexor video”) 12

2016/C 145/15 Cauza C-601/15 PPU: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – J. N./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie [Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Standarde pentru primirea solicitanților de protecție internațională — Directiva 2008/115/CE — Ședere legală — Directiva 2013/32/UE — Articolul 9 — Dreptul de a rămâne într-un stat membru — Directiva 2013/33/UE — Articolul 8 alineatul (3) primul paragraf litera (e) — Plasare în detenție — Protecția securității naționale sau a ordinii publice — Validitate — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 6 și 52 — Restrângere — Proporționalitate] 13

2016/C 145/16 Cauza C-325/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy we Wrocławiu (Polonia) la 1 iulie 2015 – Z.Ś., Z.M., M.P./X w G. 13

2016/C 145/17 Cauza C-374/15 P: Recurs introdus la 15 iulie 2015 de Harper Hygienics S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 13 mai 2015 în cauza T-363/12, Harper Hygienics/OAPI – Clinique Laboratories (CLEANIC natural beauty) 14

2016/C 145/18 Cauza C-16/16 P: Recurs introdus la 11 ianuarie 2016 de Regatul Belgiei împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 27 octombrie 2015 în cauza T-721/14, Regatul Belgiei/Comisia Europeană 14

2016/C 145/19 Cauza C-24/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 18 ianuarie 2016 – Nintendo Co. Ltd/BigBen Interactive GmbH şi BigBen Interactive SA 15

2016/C 145/20 Cauza C-25/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 18 ianuarie 2016 – Nintendo Co. Ltd/BigBen Interactive GmbH și BigBen Interactive SA 16

2016/C 145/21 Cauza C-36/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 22 ianuarie 2016 – Minister Finansów/Posnania Investment SA 17

2016/C 145/22 Cauza C-37/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 22 ianuarie 2016 – Minister Finansów/Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie (SAWP) 17

2016/C 145/23 Cauza C-44/16 P: Recurs introdus la 25 ianuarie 2016 de Dyson Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 11 noiembrie 2015 în cauza T-544/13, Dyson Ltd/Comisia Europeană 18

2016/C 145/24 Cauza C-55/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 1 februarie 2016 – Evo Bus GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș 19

2016/C 145/25 Cauza C-59/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 3 februarie 2016 – The Shirtmakers BV/Staatssecretaris van Financiën 20

2016/C 145/26 Cauza C-62/16: Acțiune introdusă la data de 03 februarie 2016 – Comisia Europeană/România 20

2016/C 145/27 Cauza C-74/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Madrid (Spania) la 10 februarie 2016 – Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania/Ayuntamiento de Getafe 21

2016/C 145/28 Cauza C-82/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) la 12 februarie 2016 – K. și alții/Belgische Staat 21

2016/C 145/29 Cauza C-90/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Regatul Unit) la 15 februarie 2016 – The English Bridge Union Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs 23

2016/C 145/30 Cauza C-96/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia nº 38 de Barcelona (Spania) la 17 februarie 2016 – Banco Santander, S.A./Mahamadou Demba și Mercedes Godoy Bonet 24

2016/C 145/31 Cauza C-98/16: Acțiune introdusă la 17 februarie 2016 – Comisia Europeană/Republica Elenă 25

2016/C 145/32 Cauza C-127/16 P: Recurs introdus la 26 februarie 2016 de SNCF Mobilités (SNCF) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 17 decembrie 2015 în cauza T-242/12, SNCF/Comisia 25

Tribunalul

2016/C 145/33 Cauza T-53/15: Hotărârea Tribunalului din 10 martie 2016 – credentis/OAPI – Aldi Karlslunde (Curodont) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Curodont — Marca națională verbală anterioară Eurodont — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009"] 27

2016/C 145/34 Cauza T-160/15: Hotărârea Tribunalului din 10 martie 2016 – LG Developpement/OAPI – Bayerische Motoren Werke (MINICARGO) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare figurative MINICARGO — Maca comunitară verbală anterioară MINI — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009"] 27

2016/C 145/35 Cauza T-681/13: Ordonanța Tribunalului din 26 februarie 2016 – Colomer Italy/OAPI – Farmaca International (INTERCOSMO ESTRO) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragerea cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului") 28

2016/C 145/36 Cauza T-50/16: Acțiune introdusă la 3 februarie 2016 – Ungaria/Comisia 29

2016/C 145/37 Cauza T-53/16: Acțiune introdusă la 5 februarie 2016 – Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia 30

2016/C 145/38 Cauza T-74/16: Acțiune introdusă la 17 februarie 2016 – POA/Comisia 31

2016/C 145/39 Cauza T-89/16 P: Recurs introdus la 26 februarie 2016 de Nicole Clarke, Sigrid Dickmanns și Elisavet Papathanasiou împotriva Hotărârii din 15 decembrie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauzele conexate F-101/14, F-102/14 și F-103/14, Clarke și alții/EUIPO 32

2016/C 145/40 Cauza T-94/16: Acțiune introdusă la 1 martie 2016 – Sheridan/Parlamentul 33

2016/C 145/41 Cauza T-97/16: Acțiune introdusă la 29 februarie 2016 – Kasztantowicz/EUIPO – Gbb Group (GEOTEK) 33

2016/C 145/42 Cauza T-98/16: Acțiune introdusă la 4 martie 2016 – Italia/Comisia 34

2016/C 145/43 Cauza T-101/16: Acțiune introdusă la 8 martie 2016 – Klausner Holz Niedersachsen/Comisia 35

Tribunalul Funcției Publice

2016/C 145/44 Cauza F-152/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 10 martie 2016 – Kozak/Comisia (Funcție publică — Concurs general EPSO/AD/293/14 — Decizie a juriului de a nu admite candidatul să susțină probele la centrul de evaluare — Cerere de reexaminare — Nouă decizie a juriului de confirmare a primei sale decizii — Comunicare de către EPSO a unui răspuns motivat — Act pur confirmativ — Termen de introducere a acțiunii — Inadmisibilitate vădită — Articolul 81 din Regulamentul de procedură) 37

2016/C 145/45 Cauza F-5/16: Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2016 – ZZ/Comisia 37

2016/C 145/46 Cauza F-6/16: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2016 – ZZ și alții/SEAE 38

2016/C 145/47 Cauza F-7/16: Acțiune introdusă la 4 februarie 2016 – ZZ/Comisia 38

2016/C 145/48 Cauza F-8/16: Acțiune introdusă la 5 februarie 2016 – ZZ/EMA 39

2016/C 145/49 Cauza F-9/16: Acțiune introdusă la 17 februarie 2016 – ZZ și alții/Parlamentul 40

2016/C 145/50 Cauza F-11/16: Acțiune introdusă la 19 februarie 2016 – ZZ/Comisia 41

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

(2016/C 145/01)

Ultima publicație

JO C 136, 18.4.2016

Publicații anterioare

JO C 118, 4.4.2016

JO C 111, 29.3.2016

JO C 106, 21.3.2016

JO C 98, 14.3.2016

JO C 90, 7.3.2016

JO C 78, 29.2.2016

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

CURTEA DE JUSTIȚIE

Decizia Curții de Justiție

din 9 martie 2016

privind zilele de sărbătoare legală și vacanțele judecătorești

(2016/C 145/02)

CURTEA,

având în vedere articolul 24 alineatele (2), (4) și (6) din Regulamentul de procedură,

considerând că este necesar, în temeiul acestei dispoziții, să stabilească lista zilelor de sărbătoare legală și să fixeze datele vacanțelor judecătorești,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Lista zilelor de sărbătoare legală în sensul articolului 24 alineatele (4) și (6) din Regulamentul de procedură este stabilită după cum urmează:

— Anul Nou;

— Lunea Paștelui;

— 1 mai,

— Înălțarea;

— Lunea Rusaliilor;

— 23 iunie;

— 15 august;

— 1 noiembrie;

— 25 decembrie;

— 26 decembrie.

Articolul 2

Pentru perioada cuprinsă între 1 noiembrie 2016 și 31 octombrie 2017, datele vacanțelor judecătorești în sensul articolului 24 alineatele (2) și (6) din Regulamentul de procedură sunt fixate după cum urmează:

— Crăciun 2016: de luni 19 decembrie 2016 până duminică 8 ianuarie 2017 inclusiv;

— Paște 2017: de luni 10 aprilie 2017 până duminică 23 aprilie 2017 inclusiv;

— Vara 2017: de vineri 21 iulie 2017 până duminică 3 septembrie 2017 inclusiv.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 9 martie 2016.

Grefierul	*Președintele*
A. CALOT ESCOBAR	K. LENAERTS

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 18 februarie 2016 – Consiliul Uniunii Europene/Bank Mellat, Comisia Europeană

(Cauza C-176/13 P) ([1])

(Recurs — Politica externă și de securitate comună — Combaterea proliferării nucleare — Măsuri restrictive luate împotriva Republicii Islamice Iran — Înghețarea fondurilor unei bănci iraniene — Obligația de motivare — Procedura adoptării actului — Eroare vădită de apreciere)

(2016/C 145/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert şi M. Bishop, agenți)

Celelalte părți din procedură: Bank Mellat (reprezentanți: M. Brindle, QC, R. Blakeley şi V. Zaiwalla, barristers, precum şi Z. Burbeza, P. Reddy, S. Zaiwalla şi F. Zaiwalla, solicitors), Comisia Europeană (reprezentanți: D. Gauci şi M. Konstantinidis, agenți)

Intervenient în susținerea celeilaltei părți în proces: Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord (reprezentanți: L. Christie şi S. Behzadi-Spencer, agenți, asistați de S. Lee, barrister)

Dispozitivul

1) *Respinge recursul.*

2) *Consiliul Uniunii Europene suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Bank Mellat în cele două proceduri.*

3) *Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate în cele două proceduri.*

([1]) JO C 171, 15.6.2013.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia de Cartagena – Spania) – Finanmadrid EFC SA/VA(*), QE(*), DG(*), NZ(*)

(Cauza C-49/14) ([1])

(Trimitere preliminară — Directiva 93/13/CEE — Clauze abuzive — Procedura somației de plată — Procedură de executare silită — Competența instanței naționale de executare de a invoca din oficiu nulitatea clauzei abuzive — Principiul autorității de lucru judecat — Principiul efectivității — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Protecție jurisdicțională)

(2016/C 145/04)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Finanmadrid EFC SA

Pârâți: VA(*), QE(*), DG(*), NZ(*)

Dispozitivul

Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care nu permite instanței sesizate cu executarea unei somații de plată să aprecieze din oficiu caracterul abuziv al unei clauze cuprinse într-un contract încheiat între un profesionist și un consumator, în cazul în care autoritatea sesizată cu cererea de somație de plată nu este competentă să procedeze la o astfel de apreciere.

([1]) JO C 135, 5.5.2014.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 23 februarie 2016 – Comisia Europeană/Ungaria

(Cauza C-179/14) ([1])

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/123/CE — Articolele 14-16 — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Articolul 56 TFUE — Libera prestare a serviciilor — Condiții de emitere a unor tichete avantajoase din punct de vedere fiscal acordate de angajatori salariaților lor și utilizabile pentru cazare, agrement și/sau alimentație — Restricții — Monopol)

(2016/C 145/05)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Tokár și E. Montaguti, agenți)

Pârâtă: Ungaria (reprezentanți: M.Z. Fehér și G. Koós, agenți)

(*) Informații șterse sau înlocuite în contextul cadrului legal de protecție a datelor cu caracter personal și/sau a confidențialității.

Dispozitivul

1) *Prin introducerea și prin menținerea sistemului cardului de agrement Széchenyi prevăzut de Decretul guvernamental nr. 55/2011 din 12 aprilie 2011 privind reglementarea emiterii și a utilizării cardului de agrement Széchenyi, modificat prin Legea nr. CLVI din 21 noiembrie 2011 privind modificarea anumitor dispoziții legislative fiscale și a altor acte conexe, Ungaria a încălcat Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, în măsura în care:*

— *articolul 13 din respectivul decret guvernamental coroborat cu articolul 2 alineatul (2) litera (d) din Legea nr. XCVI din 1993 privind fondurile de asigurări reciproce, cu articolul 2 litera (b) din Legea nr. °CXXXII din 1997 privind sucursalele și agențiile comerciale ale întreprinderilor care au sediul în străinătate, precum și cu articolul 1, cu articolul 2 alineatele (1) și (2), cu articolul 55 alineatele (1) și (3) și cu articolul 64 alineatul (1) din Legea nr. IV din 2006 privind societățile comerciale, exclude posibilitatea ca sucursalele să emită cardul de agrement Széchenyi și încalcă, în consecință, articolul 14 punctul 3 din această directivă;*

— *articolul 13 menționat coroborat cu aceleași dispoziții naționale, care nu recunoaște, în ceea ce privește condițiile prevăzute la același articol 13 literele (a)-(c), activitatea grupurilor a căror societate-mamă nu este o societate constituită potrivit dreptului maghiar și ai căror membri nu funcționează sub forma unor societăți prevăzute de dreptul maghiar, încalcă articolul 15 alineatul (1), alineatul (2) litera (b) și alineatul (3) din directiva menționată;*

— *articolul 13 din Decretul guvernamental nr. 55/2011 coroborat cu aceleași dispoziții naționale, care rezervă posibilitatea de emitere a cardului de agrement Széchenyi băncilor și instituțiilor financiare întrucât doar aceste organisme pot întruni condițiile prevăzute la acest articol 13, încalcă articolul 15 alineatul (1), alineatul (2) litera (d) și alineatul (3) din aceeași directivă;*

— *articolul 13 menționat este contrar articolului 16 din Directiva 2006/123, în măsura în care prevede, pentru emiterea cardului de agrement Széchenyi, existența unui sediu în Ungaria;*

2) *Sistemul tichetelor Erzsébet reglementat prin Legea nr. CLVI din 21 noiembrie 2011 și prin Legea nr. CIII din 6 iulie 2012 privind programul Erzsébet este contrar articolelor 49 TFUE și 56 TFUE, în măsura în care această reglementare națională creează un monopol în beneficiul organismelor publice în domeniul emiterii tichetelor pentru hrană rece care pot fi acordate, în condiții avantajoase din punct de vedere fiscal, de angajatori lucrătorilor lor salariați cu titlu de avantaje în natură.*

3) *Obligă Ungaria la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 202, 30.6.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 25 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Symvoulio tis Epikrateias – Grecia) – Elliniko Dimosio/Stefanos Stroumpoulis şi alții

(Cauza C-292/14) ([1])

(Trimitere preliminară — Directiva 80/987/CEE — Apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvabilității angajatorului — Domeniu de aplicare — Creanțe salariale neachitate ale marinarilor care lucrează la bordul unei nave sub pavilionul unui stat terț — Angajator cu sediul social în acest stat terț — Contract de muncă supus dreptului aceluiași stat terț — Falimentul angajatorului declarat într-un stat membru în care acesta are sediul efectiv — Articolul 1 alineatul (2) — Punctul II A din anexă — Legislație națională care prevede o garantare a creanțelor salariale neachitate ale marinarilor aplicabilă numai în cazul abandonării acestora în străinătate — Nivel de protecție neechivalent cu cel prevăzut de Directiva 80/987)

(2016/C 145/06)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din procedura principală

Reclamant: Elliniko Dimosio

Pârâți: Stefanos Stroumpoulis, Nikolaos Koumpanos, Panagiotis Renieris, Charalampos Renieris, Ioannis Zacharias, Dimitrios Lazarou, Apostolos Chatzisotiriou

Dispozitivul

1) *Directiva 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvabilității angajatorului trebuie interpretată în sensul că, sub rezerva unei eventuale aplicări a articolului 1 alineatul (2) din această directivă, marinarii cu domiciliul într-un stat membru și care au fost angajați în acest stat de o societate care are sediul social într-un stat terț, dar al cărei sediu efectiv se află în respectivul stat membru, pentru a lucra ca salariați la bordul unei nave de croazieră aflate în proprietatea acestei societăți și care arborează pavilionul acelui stat terț, trebuie, după ce societatea respectivă a fost declarată în stare de faliment de către o instanță din statul membru în cauză potrivit legislației acestuia din urmă, să poată beneficia de protecția pe care o prevede directiva menționată în ceea ce privește creanțele salariale neachitate pe care aceștia le au față de aceeași societate.*

2) *Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 80/987 trebuie interpretat în sensul că, în ceea ce privește lucrătorii care se află într o situație precum cea a pârâților din litigiul principal, nu constituie o „protecție echivalentă cu cea care rezultă din [această] directivă" în sensul dispoziției menționate o protecție cum este cea prevăzută la articolul 29 din Legea 1220/1981 de completare și de modificare a legislației privind organismul de gestiune a portului din Pireu în cazul abandonării marinarilor în străinătate.*

([1]) JO C 282, 25.8.2014.

Hotărârea Curții (întâi) din 25 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen – Germania) – Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen/Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz

(Cauza C-299/14) ([1])

[Trimitere preliminară — Libera circulație a persoanelor — Cetățenia Uniunii — Egalitate de tratament — Directiva 2004/38/CE — Articolul 24 alineatul (2) — Prestații de asistență socială — Regulamentul (CE) nr. 883/2004 — Articolele 4 și 70 — Prestații speciale în numerar de tip necontributiv — Excluderea resortisanților unui stat membru în primele trei luni de ședere în statul membru gazdă]

(2016/C 145/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Părțile din procedura principală

Reclamant: Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen

Pârâți: Jovanna García-Nieto, Joel Pena Cuevas, Jovanlis Pena Garcia, Joel Luis Pena Cruz

Dispozitivul

Articolul 24 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE și articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1244/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru care îi exclude de la beneficiul anumitor „prestații speciale în numerar de tip necontributiv", în sensul articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2004, și care constituie de asemenea o „prestație de asistență socială", în sensul articolului 24 alineatul (2) din Directiva 2004/38, pe resortisanții altor state membre care se află într-o situație precum cea menționată la articolul 6 alineatul (1) din respectiva directivă.

(1) JO C 315, 19.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 17 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – Sanoma Media Finland Oy – Nelonen Media/Viestintävirasto

(Cauza C-314/14) (1)

[Trimitere preliminară — Directiva 2010/13/UE — Articolul 19 alineatul (1) — Separare între publicitatea televizată și programe — Ecran partajat — Articolul 23 alineatele (1) și (2) — Limitare a timpului de difuzare a unor spoturi de publicitate televizată la 20 % dintr-un interval de o oră — Anunțuri de sponsorizare — Alte trimiteri la un sponsor — „Secunde negre"]

(2016/C 145/08)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sanoma Media Finland Oy – Nelonen Media

Pârâtă: Viestintävirasto

Dispozitivul

1) *Articolul 19 alineatul (1) din Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care permite ca un ecran partajat în care apare genericul de la sfârșitul unui program televizat într-o coloană și un meniu de prezentare a programelor viitoare ale furnizorului în cealaltă, în vederea separării programului care se termină de secvența de publicitate televizată care îl urmează, să nu fie în mod necesar combinat cu sau urmat de un semnal acustic sau optic, cu condiția ca un astfel de mijloc de separare să îndeplinească prin el însuși cerințele prevăzute la prima teză a acestui articol 19 alineatul (1), aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.*

2) *Articolul 23 alineatul (2) din Directiva 2010/13 trebuie interpretat în sensul că semnele privind sponsorizarea prezentate în alte programe decât programul sponsorizat, precum cele în discuție în litigiul principal, trebuie să fie incluse în timpul maxim de difuzare a publicității dintr-un interval de o oră prevăzut la articolul 23 alineatul (1) din această directivă.*

3) *Articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2010/13 trebuie interpretat, în cazul în care un stat membru nu a făcut uz de posibilitatea de a prevedea o normă mai strictă decât cea instituită la respectivul articol, în sensul că nu numai că nu se opune ca „secundele negre" care sunt inserate între diferitele spoturi ale unei secvențe de publicitate televizată sau între această secvență și programul televizat care o urmează să fie incluse în timpul maxim de 20 % privind difuzarea de publicitate televizată dintr-un interval de o oră pe care îl stabilește respectivul articol, ci impune o astfel de includere.*

([1]) JO C 292, 1.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 17 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Lituania) – Air Baltic Corporation AS/Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba

(Cauza C-429/14) ([1])

(Trimitere preliminară — Transport aerian — Convenția de la Montreal — Articolele 19, 22 și 29 — Răspunderea transportatorului aerian în caz de întârziere în transportul internațional de pasageri — Contract de transport încheiat de angajatorul pasagerilor — Prejudiciu rezultat dintr-o întârziere — Prejudiciu suferit de angajator)

(2016/C 145/09)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Air Baltic Corporation AS

Pârât: Lietuvos Respublikos specialiųjų tyrimų tarnyba

Dispozitivul

Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montreal la 28 mai 1999 și aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 2001/539/CE a Consiliului din 5 aprilie 2001, în special articolele 19, 22 și 29 din aceasta, trebuie interpretată în sensul că un transportator aerian care a încheiat un contract de transport internațional cu angajatorul unor persoane transportate în calitate de pasageri, precum cel în discuție în litigiul principal, este răspunzător față de acest angajator de prejudiciul rezultat din întârzierea unor zboruri efectuate de angajații acestuia în temeiul acestui contract și legat de cheltuielile suplimentare efectuate de angajatorul respectiv.

([1]) JO C 421, 24.11.2014.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 18 februarie 2016 – Republica Federală Germania/Comisia Europeană

(Cauza C-446/14 P) ([1])

(Recurs — Ajutoare de stat — Servicii de eliminare a carcaselor de animale și a deșeurilor de abator — Menținerea unei rezerve de capacități în cazul unei epidemii — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă — Serviciu de interes economic general — Eroare vădită de apreciere — Compensație referitoare la obligația de serviciu public — Obligația de motivare)

(2016/C 145/10)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și J. Möller, agenți, T. Lübbig și M. Klasse, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și C. Egerer, agenți)

Dispozitivul

1) *Respinge recursul.*

2) *Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 409, 17.11.2014.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 25 februarie 2016 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-454/14) (1)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 1999/31/CE — Articolul 14 — Depozite de deșeuri — Neconformitatea depozitelor de deșeuri existente — Procedura de închidere și de posttratare)

(2016/C 145/11)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano și D. Loma-Osorio Lerena, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentanți: L. Banciella Rodríguez-Miñón, agent)

Dispozitivul

1) *Prin neadoptarea, pentru fiecare dintre depozitele de deșeuri în cauză, și anume cele din Ortuella (Țara Bascilor), din Zurita și din Juan Grande (Insulele Canare), a măsurilor necesare pentru a solicita operatorului adoptarea unui plan de amenajare și pentru a asigura punerea în aplicare integrală a acestui plan, în conformitate cu cerințele Directivei 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri, cu excepția celor enumerate la punctul 1 din anexa I la respectiva directivă, într-un termen de opt ani de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1) din directiva menționată, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin, în privința fiecăruia dintre depozitele de deșeuri amintite, conform articolului 14 litera (c) din aceeași directivă.*

2) *Prin neadoptarea, pentru fiecare dintre depozitele de deșeuri în cauză, și anume cele din Vélez Rubio (Almeria), din Alcolea de Cinca (Huesca), din Sariñena (Huesca), din Tamarite de Litera (Huesca), din Somontano – Barbastro (Huesca), din Barranco de Sedases (Fraga, Huesca), din Barranco Seco (Puntallana, La Palma), din Jumilla (Murcia), din Legazpia (Guipuzkoa), din Sierra Valleja (Arcos de la Frontera, Cádiz), din Carretera Pantano del Rumblar (Baños de la Encina, Jaén), din Barranco de la Cueva (Bélmez de la Moraleda, Jaén), din Cerrajón (Castillo de Locubín, Jaén), din Las Canteras (Jimena y Bedmar, Jaén), din Hoya del Pino (Siles, Jaén), din Bellavista (Finca El Coronel, Alcalá de Guadaira, Sevilia), din El Patarín (Alcalá de Guadaira, Sevilia), din Carretera de Arahal-Morón de la Frontera (Arahal, Sevilia), din Carretera de Almadén de la Plata (Cazalla de la Sierra, Sevilia), din El Chaparral (Écija, Sevilia), din Carretera A-92, KM 57,5 (Morón de la Frontera, Sevilia), din Carretera 3118 Fuente Leona – Cumbres mayores (Colina Barragona, Huelva), din Llanos del Campo (Grazalema – Benamahoma, Cádiz), din Andrada Baja (Alcalá de Guadaira, Sevilia), din Las Zorreras (Aldeira, Granada), din Carretera de los Villares (Andújar, Jaén), din La Chacona (Cabra, Córdoba) și din Chaparral – la Sombrerera (Puerto Serrano, Cádiz), a măsurilor necesare pentru a închide cât mai curând posibil, potrivit articolului 7 primul paragraf litera (g) și articolului 13 din Directiva 1999/31, instalațiile care nu au obținut, în conformitate cu articolul 8 din această directivă, autorizația de continuare a activităților, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin, în privința fiecăruia dintre depozitele de deșeuri menționate, în temeiul articolului 14 litera (b) din directiva amintită.*

3) *Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 448, 15.12.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 25 februarie 2016 – Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-22/15) (1)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Scutiri — Articolul 132 alineatul (1) litera (m) — Prestări de servicii strâns legate de sport și de educația fizică — Scutirea închirierii, în legătură cu activitățile de navigare sau de relaxare ce nu pot fi asimilate practicării sportului sau educației fizice, de cheiuri și de amplasamente pentru bărci către membrii asociațiilor de sporturi nautice — Scutire limitată la membrii asociațiilor de sporturi nautice care nu angajează salariați pentru furnizarea serviciilor lor — Excludere — Articolul 133 primul paragraf litera (d)]

(2016/C 145/12)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Lozano Palacios și G. Wils, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman și M. Noort, agenți)

Dispozitivul

1) *Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1), al articolului 24 alineatul (1) și al articolului 133 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, coroborate cu articolul 132 alineatul (1) litera (m) din această directivă*

— *prin acordarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru închirierea, în legătură cu activitățile de navigare sau de relaxare ce nu pot fi asimilate practicării sportului sau educației fizice, de cheiuri și de amplasamente pentru bărci către membrii asociațiilor de sporturi nautice care nu angajează salariați pentru prestarea serviciilor lor, și*

— *prin limitarea scutirii închirierii de cheiuri și de amplasamente pentru bărci la asociațiile de sport nautic care nu angajează salariați pentru furnizarea serviciilor lor, în cazul în care cheiurile și amplasamentele pentru bărci sunt închiriate membrilor care practică un sport și închirierea este direct și strâns legată de acest sport.*

2) *Obligă Regatul Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 228, 13.7.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Hamburg – Germania) – Salutas Pharma GmbH/Hauptzollamt Hannover

(Cauza C-124/15) ([1])

(Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Poziția 3004 — Comprimate efervescente care conțin 500 mg de calciu — Nivelul unei substanțe pe doza zilnică recomandată semnificativ mai ridicat decât aportul zilnic recomandat necesar pentru păstrarea sănătății în general sau a stării de bine)

(2016/C 145/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Salutas Pharma GmbH

Pârât: Hauptzollamt Hannover

Dispozitivul

Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunea sa care rezultă din Regulamentul (UE) nr. 1006/2011 al Comisiei din 27 septembrie 2011, trebuie interpretată în sensul că un produs precum comprimatele efervescente cu un conținut de calciu de 500 mg pe comprimat, utilizate pentru prevenirea și tratarea deficitului de calciu sau asociate tratamentelor specifice de prevenire și tratare a osteoporozei și a cărui etichetă recomandă pentru adulți o doză zilnică maximă de 1 500 mg, este clasificat la poziția 3004 din această nomenclatură.

([1]) JO C 178, 1.6.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 25 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – G.E. Security BV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-143/15) ([1])

(Trimitere preliminară — Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 — Tariful vamal comun — Nomenclatura combinată — Clasificarea mărfurilor — Pozițiile 8517, 8521, 8531 și 8543 — Marfă denumită „multiplexor video”)

(2016/C 145/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: G.E. Security BV

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Dispozitivul

Nomenclatura combinată, care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1214/2007 al Comisiei din 20 septembrie 2007, trebuie interpretată în sensul că o marfă precum cea denumită „multiplexor video", în discuție în litigiul principal, trebuie clasificată, sub rezerva aprecierii de către instanța de trimitere a ansamblului elementelor de fapt de care dispune, la poziția 8521 din această nomenclatură.

([1]) JO C 198, 15.6.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 februarie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – J. N./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Cauza C-601/15 PPU) ([1])

[Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Standarde pentru primirea solicitanților de protecție internațională — Directiva 2008/115/CE — Ședere legală — Directiva 2013/32/UE — Articolul 9 — Dreptul de a rămâne într-un stat membru — Directiva 2013/33/UE — Articolul 8 alineatul (3) primul paragraf litera (e) — Plasare în detenție — Protecția securității naționale sau a ordinii publice — Validitate — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 6 și 52 — Restrângere — Proporționalitate]

(2016/C 145/15)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamant: J. N.

Pârât: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Dispozitivul

Examinarea articolului 8 alineatul (3) primul paragraf litera (e) din Directiva 2013/33/UE Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea acestei dispoziții în considerarea articolului 6 și a articolului 52 alineatele (1) și (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

([1]) JO C 38, 1.2.2016.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy we Wrocławiu (Polonia) la 1 iulie 2015 – Z. Ś., Z.M., M.P./X w G.

(Cauza C-325/15)

(2016/C 145/16)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy we Wrocławiu

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Z.Ś., Z.M., M.P.

Pârâtă: X w G.

Curtea (Camera a zecea) a dat, la 18 februarie 2016, o ordonanță prin care a răspuns la prima întrebare adresată de instanța de trimitere. A doua întrebare a fost declarată vădit inadmisibilă.

Recurs introdus la 15 iulie 2015 de Harper Hygienics S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 13 mai 2015 în cauza T-363/12, Harper Hygienics/OAPI – Clinique Laboratories (CLEANIC natural beauty)

(Cauza C-374/15 P)

(2016/C 145/17)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Harper Hygienics S.A. (reprezentant: D. Rzążewska)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Clinique Laboratories, LLC

Prin Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 28 ianuarie 2016, recursul a fost respins.

Recurs introdus la 11 ianuarie 2016 de Regatul Belgiei împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 27 octombrie 2015 în cauza T-721/14, Regatul Belgiei/Comisia Europeană

(Cauza C-16/16 P)

(2016/C 145/18)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurent: Regatul Belgiei (reprezentanți: L. Van den Broeck, M. Jacobs şi J. Van Holm, agenți, P. Vlaemminck şi B. Van Vooren, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

— Anularea în întregime a ordonanței date de Tribunal în cauza T-721/14;

— declararea acțiunii ca fiind admisibilă;

— pronunțarea pe fondul litigiului;

— declararea cererilor de intervenție ale Republicii Elene și Republicii Portugheze ca fiind admisibile;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv de recurs: încălcarea principiilor repartizării competențelor, loialității și echilibrului instituțional și aplicarea eronată a condițiilor prevăzute la articolul 263TFUE.

Al doilea motiv de recurs: încălcarea reciprocității principiului loialității și atingerea adusă calității de reclamant privilegiat a unui stat membru care urmărește să își protejeze prerogativele.

Al treilea motiv de recurs: interpretarea eronată a consecințelor juridice ale recomandării în privința Belgiei.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 18 ianuarie 2016 – Nintendo Co. Ltd/BigBen Interactive GmbH şi BigBen Interactive SA

(Cauza C-24/16)

(2016/C 145/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Nintendo Co. Ltd

Pârâte: BigBen Interactive GmbH, BigBen Interactive SA

Întrebările preliminare

1) În cadrul unei proceduri în exercitarea drepturilor conferite de un desen sau model industrial comunitar, instanța din statul membru a cărei competență în privința unui pârât rezultă exclusiv din cuprinsul articolului 79 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare ([1]) coroborat cu articolul 6 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ([2]) poate să dispună în privința pârâtului, stabilit într-un alt stat membru și care a furnizat pârâtului stabilit în statul membru al instanței produse pretins contrafăcute, somații aplicabile la nivelul Uniunii şi care nu se limitează la raporturile de livrare ce constituie temeiul competenței?

2) Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare, în special articolul 20 alineatul (1) litera (c) din acesta, trebuie interpretat în sensul că un terț poate să reproducă în scopuri comerciale desenul sau modelul industrial comunitar, în cazul în care intenționează să comercializeze accesorii pentru produsele titularului care corespund desenului sau modelului industrial comunitar? În caz afirmativ, care sunt criteriile aplicabile în acest sens?

3) Cum trebuie stabilit locul „în care s-a produs încălcarea", prevăzut la articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale ([3]) în situațiile în care autorul contrafacerii:

   a) oferă pe un site internet produse contrafăcute, iar acest site se adresează (şi) altor state membre decât statul membru în care este stabilită persoana prejudiciată,

b) asigură efectuarea transportului acestor produse într-un alt stat membru decât acela în care este stabilit?

Articolul 15 literele (a) şi (g) din regulamentul menționat trebuie interpretat în sensul că legea stabilită astfel este aplicabilă şi în privința actelor de participare săvârşite de alte persoane?

(1) JO L 3, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 70
(2) JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 03, p. 74
(3) JO L 1999, p. 40

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 18 ianuarie 2016 – Nintendo Co. Ltd/BigBen Interactive GmbH şi BigBen Interactive SA

(Cauza C-25/16)

(2016/C 145/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Nintendo Co. Ltd

Pârâte: BigBen Interactive GmbH, BigBen Interactive SA

Întrebările preliminare

1) În cadrul unei proceduri în exercitarea drepturilor conferite de un desen sau model industrial comunitar, instanța din statul membru a cărei competență în privința unui pârât rezultă exclusiv din cuprinsul articolului 79 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (1) coroborat cu articolul 6 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoaşterea şi executarea hotărârilor în materie civilă şi comercială (2) poate să dispună în privința pârâtului, stabilit într-un alt stat membru şi care a furnizat pârâtului stabilit în statul membru al instanței produse pretins contrafăcute, somații aplicabile la nivelul Uniunii şi care nu se limitează la raporturile de livrare ce constituie temeiul competenței?

2) Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare, în special articolul 20 alineatul (1) litera (c) din acesta, trebuie interpretat în sensul că un terț poate să reproducă în scopuri comerciale desenul sau modelul industrial comunitar, în cazul în care intenționează să comercializeze accesorii pentru produsele titularului care corespund desenului sau modelului industrial comunitar? În caz afirmativ, care sunt criteriile aplicabile în acest sens?

3) Cum trebuie stabilit locul „în care s-a produs încălcarea", prevăzut la articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European şi al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (3) în situațiile în care autorul contrafacerii:

a) oferă pe un site internet produse contrafăcute, iar acest site se adresează (şi) altor state membre decât statul membru în care este stabilită persoana prejudiciată,

b) asigură efectuarea transportului acestor produse într-un alt stat membru decât acela în care este stabilit?

Articolul 15 literele (a) şi (g) din regulamentul menționat trebuie interpretat în sensul că legea stabilită astfel este aplicabilă şi în privința actelor de participare săvârşite de alte persoane?

(1) JO L 3, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 70
(2) JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 03, p. 74
(3) JO L 199, p. 40

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 22 ianuarie 2016 – Minister Finansów/Posnania Investment SA

(Cauza C-36/16)

(2016/C 145/21)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurent: Minister Finansów

Intimată: Posnania Investment SA

Întrebările preliminare

Transferul dreptului de proprietate asupra unui teren (a unui bun) de către o persoană impozabilă în scopuri de TVA către: a) trezoreria statului, în scopul compensării obligațiilor sale restante care constituie venituri alocate bugetului de stat, sau b) o comună, un district sau un voievodat, în scopul compensării obligațiilor sale restante care constituie venituri alocate bugetului acestora și care are drept consecință stingerea unor creanțe fiscale, este o operațiune impozabilă (livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros) în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) și al articolului 14 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (1)?

(1) JO L 347, p. 1

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 22 ianuarie 2016 – Minister Finansów/Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie (SAWP)

(Cauza C-37/16)

(2016/C 145/22)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister Finansów

Pârât: Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie (SAWP)

Întrebările preliminare

1) Autorii, artiștii interpreți sau executanți precum și alți beneficiari realizează o prestare de servicii în sensul articolului 24 alineatul (1) și al articolului 25 litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ([1]), către producătorii și importatorii de magnetofoane și de aparate similare, precum și de suporturi neînregistrate, de la care organismele de gestiune colectivă percep în nume propriu, dar în contul persoanelor de mai sus, remunerații compensatorii pentru vânzarea acestor aparate și suporturi neînregistrate?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, atunci când percep remunerații compensatorii de la producători și importatori pentru vânzarea de aparate și suporturi de date, organismele de gestiune colectivă acționează în calitate de persoane impozabile în sensul articolului 28 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2008 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și sunt obligate să își documenteze aceste venituri prin emiterea către respectivii producători și importatori de magnetofoane și aparate similare, precum și de suporturi neînregistrate, a unei facturi în sensul articolului 220 alineatul (1) punctul (1) din directivă, în care să menționeze TVA-ul datorat ca urmare a perceperii remunerațiilor compensatorii, iar atunci când li se distribuie remunerații compensatorii, autorii, artiștii interpreți sau executanți, precum și alți beneficiari trebuie să documenteze primirea acestora, prin emiterea unei facturi cu TVA către organismul de gestiune colectivă?

([1]) JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Recurs introdus la 25 ianuarie 2016 de Dyson Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 11 noiembrie 2015 în cauza T-544/13, Dyson Ltd/Comisia Europeană

(Cauza C-44/16 P)

(2016/C 145/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Dyson Ltd (reprezentanți: E. Batchelor, M. Healy, solicitors, F. Carlin, barrister, A. Patsa, advocate)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— anularea în întregime a hotărârii atacate;

— anularea în întregime a regulamentului atacat ([1]); și

— obligarea Comisiei să suporte propriile cheltuieli de judecată și să plătească cheltuielile de judecată efectuate de Dyson în legătură cu prezenta procedură și cu procedura în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Dyson susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept:

i. În primul rând, Tribunalul a calificat greșit motivul invocat de Dyson ca eroare vădită, în loc de lipsă a competenței juridice în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2010/30/EU ([2]).

ii. În al doilea rând, Tribunalul a interpretat greșit întinderea competenței delegate Comisiei în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2010/30/EU.

iii. În al treilea rând, Tribunalul a încălcat dreptul la apărare al Dyson în legătură cu fapte cu privire la care Dyson nu a avut posibilitatea să își exprime punctul de vedere.

iv. În al patrulea rând, Tribunalul a denaturat și/sau nu a ținut seama de elemente de probă pertinente.

v. În al cincilea rând, Tribunalul a încălcat articolul 36 din Statutul Curții de Justiție, întrucât nu a precizat motivele pentru care: (i) a calificat criteriul juridic aplicabil ca fiind cel al unei erori vădite; (ii) a concluzionat că datele Dyson erau „extrem de speculative"; (iii) a încercat să invoce o parte nedefinită dintr-un „studiu de impact" neidentificat; și (iv) nu a ținut seama de elementele de probă ale Dyson privind reproductibilitatea.

vi. În al șaselea rând, Tribunalul a aplicat în mod greșit criteriul juridic al egalității de tratament.

Dyson solicită Curții anularea hotărârii atacate și admiterea concluziilor sale prezentate în fața Tribunalului, anulând Regulamentul (UE) nr. 665/2013 al Comisiei, întrucât deține suficiente informații pentru a se pronunța pe fondul aspectelor invocate în primă instanță.

([1]) Regulamentul delegat (UE) nr. 665/2013 din 3 mai 2013 de completare a Directivei 2010/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește etichetarea energetică a aspiratoarelor (JO L 192, p. 1).

([2]) Directiva 2010/30/EU a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic (JO L 153, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație şi Justiție (România) la data de 1 februarie 2016 – Evo Bus GmbH/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș

(Cauza C-55/16)

(2016/C 145/24)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație şi Justiție

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Evo Bus GmbH

Intimată: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș

Întrebarea preliminară

Dacă dispozițiile Directivei a 8-a (79/1072/[CEE]) ([1]), precum și principiul neutralității fiscale se opun/s-au opus unei legislații, dintr-un stat membru, prin care se reglementează/s-a[u] reglementat, în considerarea principiului certitudinii impunerii, condițiile în care se poate exercita dreptul de rambursare pe valoarea adăugată, precum, în cauza de față, dovedirea achitării taxei de către furnizori.

([1]) A opta Directivă 79/1072/CEE a Consiliului din 6 decembrie 1979 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării (JO L 331, p. 11, Ediție specială 09/vol. 1, p. 34)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 3 februarie 2016 – The Shirtmakers BV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-59/16)

(2016/C 145/25)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: The Shirtmakers BV

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Întrebarea preliminară

Articolul 32 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că noțiunea „cheltuieli de transport” include sumele facturate de transportatorii efectivi ai produselor importate, chiar și în cazul în care acești transportatori nu au facturat aceste sume în mod direct cumpărătorului mărfurilor importate, ci altui operator economic care a încheiat cu transportatorii efectivi contractele de transport aferente în contul cumpărătorului, iar, pentru serviciile prestate, a facturat cumpărătorului sume majorate?

Acțiune introdusă la data de 03 februarie 2016 – Comisia Europeană/România

(Cauza C-62/16)

(2016/C 145/26)

Limba de procedură: română

Părțile

Reclamanta: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Petrova, M. Heller și A. Biolan, agenți)

Pârâtă: România

Concluziile reclamantei

— să constate că prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prevederilor Directivei 2012/33/UE ([1]) sau, în orice caz, pentru că nu a comunicat aceste măsuri Comisiei, România nu și-a îndeplinit obligațiile ce-i revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) din această directivă;

— să oblige România, în conformitate cu prevederile articolului 260 alineatul (3) din Tratatul FUE, la plata unor penalități pe zi de întârziere pentru încălcarea obligației de comunicare a măsurilor de transpunere completă a Directivei 2012/33/UE în cuantum de 38 042,6 euro pe zi de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză;

— să oblige România la plata cheltuielilor de judecată.

Motive şi argumente principale

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul intern a expirat la 18 iunie 2014.

([1]) Directiva 2012/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 de modificare a Directivei 1999/32/CE a Consiliului privind reducerea conținutului de sulf din combustibilii marini (JO L 327, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Madrid (Spania) la 10 februarie 2016 – Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania/Ayuntamiento de Getafe

(Cauza C-74/16)

(2016/C 145/27)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania

Pârât: Ayuntamiento de Getafe

Întrebarea preliminară

Scutirea Bisericii Catolice de la plata impozitului pe construcții, instalații și lucrări cu privire la cele efectuate asupra unor imobile destinate dezvoltării de activități economice care nu au scop strict religios este contrară articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) la 12 februarie 2016 – K. și alții/Belgische Staat

(Cauza C-82/16)

(2016/C 145/28)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Părțile din procedura principală

Reclamanți: A. K., Z. M., J. M., N. N. N., I. O. O., I. R., A. B.

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

1) Dispozițiile dreptului Uniunii Europene, în special articolul 20 TFUE, precum și articolele 5 și 11 din Directiva 2008/115/CE ([1]) coroborate cu articolele 7 și 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ([2]), trebuie interpretate în sensul că interzic, în anumite împrejurări, o practică națională de respingere a unei cereri de acordare a unui drept de ședere, depuse de un membru al familiei, resortisant al unei țări terțe, în scopul reîntregirii familiei alături de un cetățean al Uniunii care nu și a exercitat dreptul la liberă circulație și nici libertatea de stabilire (denumit în continuare „resortisant static al Uniunii"), în statul membru în care acesta domiciliază și a cărui cetățenie o deține, refuzul fiind însoțit eventual de o decizie de îndepărtare, pentru singurul motiv că împotriva solicitantului s-a dispus interdicția de intrare cu dimensiune europeană?

   a) Existența unei relații de dependență, dincolo de viața de familie, între membrul familiei, care este resortisant al unei țări terțe și cetățeanul Uniunii prezintă importanță pentru aprecierea acestor circumstanțe? În caz afirmativ, care sunt factorii relevanți pentru decizia privind existența unei relații de dependență? Se poate face trimitere în acest sens, în mod util, la jurisprudența privind existența unei vieți de familie, în conformitate cu articolul 8 din Convenția CEDO și cu articolul 7 din cartă?

   b) În special în ceea ce privește copiii minori, potrivit articolului 20 TFUE, între părintele, resortisant al unei țări terțe și copilul, cetățean al Uniunii, trebuie să existe mai mult decât o legătură biologică? În acest sens, prezintă importanță dovada faptului că cele două persoane locuiesc împreună sau este suficient să existe raporturi de natură emoțională și financiară, precum reglementarea dreptului de ședere sau a dreptului de vizită și plata pensiei de întreținere? Se poate face trimitere în acest sens, în mod util, la Hotărârea Curții din 10 iulie 2014, Ogieriakhi, C-244/13, punctele 38 și 39, la Hotărârea Curții din 16 iulie 2015, Singh și alții, C-218/14, punctul 54 și la Hotărârea Curții din 6 decembrie 2012, O. și S., în cauzele conexate C-356/11 și C-357/11, punctul 56? A se vedea în acest context și cererea de decizie preliminară în cauza C-133/15, aflată pe rolul Curții.

   c) Faptul că viața de familie a luat naștere într-un moment în care împotriva resortisantului țării terțe se dispusese deja interdicția de intrare și acesta era conștient așadar de faptul că se află într-o situație de ședere ilegală pe teritoriul statului membru prezintă importanță pentru aprecierea unor asemenea circumstanțe? Acest fapt poate fi invocat în mod util în scopul interzicerii unui abuz al procedurii de acordare a unui drept de ședere pentru reîntregirea familiei?

   d) Faptul că decizia prin care s-a dispus interdicția de intrare nu a fost contestată prin intermediul niciunei căi de atac, în sensul articolului 13 alineatul (1) din Directiva 2008/115/CE sau faptul că acțiunea formulată împotriva acestei decizii de dispunere a unei interdicții de intrare a fost respinsă prezintă importanță pentru aprecierea unor asemenea circumstanțe?

   e) Faptul că interdicția de intrare s-a dispus pentru motive de ordine publică sau pe baza unei situații de ședere ilegală este un aspect relevant în acest sens? În caz afirmativ, trebuie să se examineze în plus dacă respectivul resortisant al unei țări terțe reprezintă o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății? Articolul 27 și articolul 28 din Directiva 2004/38/CE ([3]), transpuse prin articolele 43 și 45 din Legea privind străinii, precum și jurisprudența aferentă a Curții de Justiție privind ordinea publică pot fi aplicate în acest sens *mutatis mutandis* membrilor familiei unor resortisanți statici ai Uniunii? (a se vedea cererile de decizie preliminară C-165/14 și C-304/14, aflate pe rolul Curții)

2) Dispozițiile dreptului Uniunii, în special articolul 5 din Directiva 2008/115/CE, precum și articolele 7 și 24 din cartă trebuie interpretate în sensul că interzic o practică națională, potrivit căreia, în cadrul respingerii unei cereri de reîntregire a familiei alături de un resortisant static al Uniunii, introdusă ulterior pe teritoriul unui stat membru, se ia în considerare o interdicție de intrare, fără a ține seama de viața familială și de binele superior al copiilor interesați, invocate în cererea de reîntregire a familiei introdusă ulterior?

3) Dispozițiile dreptului Uniunii, în special articolul 5 din Directiva 2008/115/CE, precum și articolele 7 și 24 din cartă trebuie interpretate în sensul că interzic o practică națională, potrivit căreia împotriva resortisantului unei țări terțe, care a fost supus deja unei interdicții de intrare în vigoare, se adoptă o decizie de îndepărtare fără a ține seama de viața de familie și de binele copiilor interesați, aspect prezentat în cadrul unei cereri de reîntregirea familiei alături de un resortisant static al Uniunii, prezentate ulterior, așadar după ce împotriva persoanei în discuție s-a impus interdicția de intrare?

4) Articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2008/115/CE trebuie interpretat în sensul că resortisantul unei țări terțe trebuie să depună cererea de retragere sau de suspendare a unei interdicții de intrare definitive și irevocabile mereu în afara Uniunii Europene sau există împrejurări în care acesta poate formula cererea și în interiorul Uniunii Europene?

   a) Articolul 11 alineatul (3) al treilea și al patrulea paragraf din Directiva 2008/115/CE trebuie interpretat în sensul că cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (3) primul paragraf din directivă, potrivit cărora retragerea sau suspendarea unei interdicții de intrare se ia în calcul numai în cazul în care resortisantul unei țări terțe poate dovedi că a părăsit teritoriul statului membru cu respectarea deplină a deciziei de returnare trebuie respectate ca atare în fiecare caz sau în toate categoriile de cazuri?

   b) Dispozițiile articolelor 5 și 11 din Directiva 2008/115/CE sunt contrare unei interpretări potrivit căreia se consideră că o cerere de acordare a unui drept de ședere în scopul reîntregirii familiei, alături de un resortisant static al Uniunii, care nu și-a exercitat dreptul la liberă circulație și libertatea de stabilire echivalează cu o cerere de retragere sau de suspendare a interdicției de intrare definitive și irevocabile, implicită (limitată în timp), iar dacă reiese că nu sunt îndeplinite cerințele privind dreptul de ședere, interdicția de intrare definitivă și irevocabilă se aplică din nou?

   c) Faptul că obligația de a formula o cerere de retragere sau suspendare în țara de origine are ca efect o separare provizorie a resortisantului unei țări terțe de resortisantul Uniunii este un aspect relevant în acest sens? Cu toate acestea, există circumstanțe în care articolul 7 și articolul 24 din cartă se opun unei separări temporare?

   d) Faptul că obligația de a depune o cerere de retragere sau de anulare în țara de origine produce efectul că resortisantul Uniunii va trebui să părăsească chiar și temporar întregul teritoriu al Uniunii este un aspect relevant? Există totuși circumstanțe în care articolul 20 TFUE se opune obligației resortisantul static al Uniunii de a părăsi temporar întregul teritoriu al Uniunii Europene?

([1]) Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, p. 98).

([2]) JO 2000, C 364, p. 1.

([3]) Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Regatul Unit) la 15 februarie 2016 – The English Bridge Union Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-90/16)

(2016/C 145/29)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: The English Bridge Union Limited

Pârâți: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Întrebările preliminare

1) Care sunt caracteristicile esențiale pe care trebuie să le prezinte o activitate pentru a fi un „sport" în sensul articolului 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2006/112/CE ([1]) a Consiliului din 28 noiembrie 2006 (denumită în continuare „Directiva principală TVA")? În special, o activitate trebuie să aibă o dimensiune fizică semnificativă (sau nu nesemnificativă) care este esențială pentru rezultatul său ori este suficient să aibă o dimensiune mentală semnificativă care este esențială pentru rezultatul său?

2) Bridge-ul simultan este un „sport” în sensul articolului 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva principală TVA?

(1) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia nº 38 de Barcelona (Spania) la 17 februarie 2016 – Banco Santander, S.A./Mahamadou Demba şi Mercedes Godoy Bonet

(Cauza C-96/16)

(2016/C 145/30)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia nº 38 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Banco Santander, S.A

Pârâți: Mahamadou Demba y Mercedes Godoy Bonet

Întrebările preliminare

1) Practica comercială constând în cesiunea sau în cumpărarea de creanțe, potrivit căreia care consumatorul nu are posibilitatea să își stingă datoria plătind cesionarului prețul creanței, dobânzile, costurile și cheltuielile de judecată este conformă cu dreptul Uniunii și, mai exact, cu articolul 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cu articol[ul] 2 C din Tratatul de la Lisabona, cu articolul 4 alineatul (2), cu articolul 12 și cu articolul 169 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (1)?

2) Practica comercială respectivă, constând în cumpărarea unei datorii a unui consumator la un preț derizoriu, fără consimțământul sau cunoștința acestuia, fără ca această practică să figureze într-o condiție generală sau într-o clauză abuzivă impusă în contract, și fără [a acorda] consumatorului posibilitatea de a participa la tranzacția respectivă prin exercitarea dreptului de retractare este conformă principiilor consacrate de Directiva 93/13/CEE (2) a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și, prin extindere, cu principiul efectivității și cu articolul 3 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din aceasta?

3) Pentru a asigura protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Curții de punere în aplicare a acesteia, este conformă dreptului Uniunii, Directivei 93/13 și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta, stabilirea drept criteriu neechivoc ca, în contractele de împrumut fără garanție reală încheiate cu consumatorii, clauza care nu a fost negociată și care stabilește o dobândă de întârziere mai mare cu peste două puncte procentuale decât dobânda remuneratorie convenită să fie considerată abuzivă?

4) Pentru a asigura protecția consumatorilor și a utilizatorilor și respectarea jurisprudenței Curții de punere în aplicare a acesteia, este conformă dreptului Uniunii, Directivei 93/13 și, în special, articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din aceasta, stabilirea consecinței potrivit căreia dobânzile remuneratorii continuă să curgă până la plata integrală a datoriei?

(1) JO 2000, C 364, p.1
(2) JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Acțiune introdusă la 17 februarie 2016 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-98/16)

(2016/C 145/31)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Roels și D. Triantafyllou)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prin adoptarea și prin menținerea în vigoare a unei reglementări care prevede o cotă de impozitare fiscală avantajoasă pentru legatele în beneficiul organismelor fără scop lucrativ stabilite în alte state membre ale UE/ale SEE sub rezerva reciprocității, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 63 TFUE și al articolului 40 din Acordul privind SEE;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reglementarea elenă prevede o cotă de impozitare fiscală redusă pentru legatele în beneficiul persoanelor juridice fără scop lucrativ (filantropic, etc.). Totuși, cota redusă nu este aplicabilă legatelor dispuse în favoarea unor persoane juridice străine similare, decât dacă aceleași state interesate recunosc un tratament mai favorabil pentru legatele dispuse în beneficiul unor persoane juridice elene fără scop lucrativ (cu alte cuvinte, sub rezerva reciprocității).

— Această reglementare cuprinde o discriminare în detrimentul persoanelor juridice (fără scop lucrativ) din celelalte state membre ale Uniunii Europene (și ale Spațiului Economic European), care constituie o restricție privind libera circulație a capitalurilor (articolul 63 TFUE).

— Această restricție nu este acoperită de excepțiile prevăzute la articolul 65 TFUE.

— Aceasta nu își poate găsi justificarea în micșorarea bugetului național prin activitatea organismelor fără scop lucrativ (motiv financiar neacceptabil).

— În final, principiul reciprocității nu poate justifica o încălcare a principiului liberei circulații a capitalurilor printr-o discriminare.

Recurs introdus la 26 februarie 2016 de SNCF Mobilités (SNCF) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 17 decembrie 2015 în cauza T-242/12, SNCF/Comisia

(Cauza C-127/16 P)

(2016/C 145/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: SNCF Mobilités (SNCF) (reprezentanți: P. Beurier, O. Billard, G. Fabre, V. Landes, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Franceză, Mory SA, în lichidare, Mory Team, în lichidare

Concluziile recurentei

— Declararea recursului ca fiind admisibil și fondat;

— anularea Hotărârii Tribunalului pronunțate la 17 decembrie 2015 în cauza T-242/12, Société nationale des chemins de fer français (SNCF)/Comisia;

— obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă mai multe motive.

În primul rând, prin faptul că a denaturat dispozițiile articolului 3 alineatul (2) din Decizia Sernam 2, referitoare la cesiunea activelor în bloc ale Sernam, Tribunalul a săvârșit mai multe erori de drept și nu și-a îndeplinit obligația de motivare.

În al doilea rând, prin faptul că a considerat că cerințele de deschidere și de transparență aplicabile cererii de ofertă prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din Decizia Sernam 2 presupuneau în mod obligatoriu ca la procedură să fi participat de la început candidatul selecționat în această calitate și în mod autonom, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.

În al treilea rând, prin faptul că a considerat că oferta echipei de conducere a Sernam era mult mai defavorabilă pentru vânzător decât ofertele preliminare ale celorlalți candidați, Tribunalul a recurs la o denaturare a situației de fapt și a săvârșit o eroare de drept.

În al patrulea rând, prin faptul că a considerat că nu a fost făcută o confuzie de către Comisie între obiectul și prețul vânzării activelor în bloc ale Sernam, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, nu și-a îndeplinit obligația de motivare și a statuat printr-o motivare contradictorie.

În al cincilea rând, prin faptul că a considerat că înscrierea în pasivul lichidării judiciare al societății Sernam S.A. a creanței care corespunde cuantumului ajutorului de 41 de milioane de euro nu era conformă cu articolul 4 din Decizia Sernam 2, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a denaturat partea dispozitivă a Deciziei Sernam 2.

În al șaselea rând, prin faptul că a considerat că principiul investitorului privat într-o economie de piață nu era aplicabil cesiunii activelor în bloc ale Sernam, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, nu și-a îndeplinit obligația de motivare și a denaturat partea dispozitivă a Deciziei Sernam 2.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 10 martie 2016 – credentis/OAPI – Aldi Karlslunde (Curodont)

(Cauza T-53/15) ([1])

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Curodont — Marca națională verbală anterioară Eurodont — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009"]

(2016/C 145/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: credentis AG (Windisch, Elveția) (reprezentant: D. Breuer, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral și J. Ivanauskas, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Aldi Karlslunde K/S (Karlslunde, Danemarca) (reprezentanți: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen și N. Bertram, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 13 noiembrie 2014 (cauza R 353/2014-1) privind o procedură de opoziție între Aldi Karlslunde K/S și credentis AG

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă credentis AG la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 107, 30.3.2015.

Hotărârea Tribunalului din 10 martie 2016 – LG Developpement/OAPI – Bayerische Motoren Werke (MINICARGO)

(Cauza T-160/15) ([1])

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare figurative MINICARGO — Maca comunitară verbală anterioară MINI — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009"]

(2016/C 145/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: LG Developpement (Baud, Franța) (reprezentant: A. Sion, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Bayerische Motoren Werke AG (München, Germania) (reprezentant: R. Delorey, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 23 ianuarie 2015 (cauza R 596/2014-4) privind o procedură de opoziție între Bayerische Motoren Werke AG și LG Developpement

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă LG Developpment la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 198, 15.6.2015.

Ordonanța Tribunalului din 26 februarie 2016 – Colomer Italy/OAPI – Farmaca International (INTERCOSMO ESTRO)

(Cauza T-681/13) ([1])

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragerea cererii de înregistrare — Nepronunțare asupra fondului")

(2016/C 145/35)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Colomer Italy SpA (Sala Bolognese, Italia) (reprezentanți: M. Ricolfi, F. Tarocco și C. Mezzetti, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: P. Bullock și N. Bambara, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Farmaca International SpA (Torino, Italia) (reprezentanți: M. Caramelli și S. Fierro, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 3 octombrie 2013 (cauza R 1186/2012-1), privind o procedură de opoziție între Farmaca International SpA și Colomer Italy SpA

Dispozitivul

1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*

2) *Obligă Colomer Italy SpA și Farmaca International SpAsă suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, câte jumătate din cheltuielile de judecată ale Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale).*

([1]) JO C 78, 15.3.2014.

Acțiune introdusă la 3 februarie 2016 – Ungaria/Comisia

(Cauza T-50/16)

(2016/C 145/36)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Ungaria (reprezentanți: M. Fehér și G. Koós, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Comisiei din 24 noiembrie 2015 privind înregistrarea inițiativei cetățenești „Wake up Europe! Agir pour préserver le projet démocratique européen";

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Prin intermediul primul motiv reclamanta susține, pe de o parte, că, prin înregistrarea inițiativei cetățenești în cauză, Comisia a încălcat articolul 11 alineatul (4) TUE, precum și articolul 2 punctul 1 și articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr 211/2011 ([1]), deoarece, potrivit reclamantei, deschiderea procedurii prevăzute la articolul 7 TUE (similară cu o procedură în constatarea abținerii de a acționa) nu poate fi considerat un act juridic al Uniunii necesar pentru punerea în aplicare a tratatelor. Pe de altă parte, în opinia reclamantei, scopul unei inițiative cetățenești ar trebui să fie inițierea de către Comisie a unui act juridic al Uniunii care să se materializeze într-o reglementare nouă inclusă în dreptul Uniunii.

2. În cadrul celui de al doilea motiv invocat, reclamanta susține că, prin decizia adoptată, Comisia a încălcat dreptul la o bună administrare, principiul securității juridice și principiul egalității de tratament, precum și obligația de motivare. Prin intermediul acestui motiv, reclamanta susține, în esență, că, întrucât Comisia, prin decizia în cauză, s-a îndepărtat în mod radical de la practica sa anterioară în ceea ce privește înregistrarea inițiativelor cetățenești, inițiativele anterioare și posibilele inițiative viitoare nu primesc, ca urmare a acestei incoerențe și a acestei contradicții, un tratament egal.

3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că, prin decizia sa, Comisia a încălcat principiul cooperării loiale consacrat la articolul 4 alineatul (3) TUE. Pe de o parte, Comisia s-a pronunțat anterior în sensul că nu au fost îndeplinite condițiile pentru a exercita împotriva Ungariei o acțiune în temeiul articolului 7 TUE, în timp ce decizia de a înregistra inițiativa cetățenească poate transmite ideea potrivit căreia Comisia nu ar exclude totuși caracterul întemeiat al inițiativei în cauză. Pe de altă parte, în conformitate cu acest principiu, Comisia ar fi trebuit să informeze Ungaria cu privire la existența unei inițiative cetățenești care o privește în mod direct și să îi ofere posibilitatea de a formula observații în acest sens.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească (JO L 65, p. 1).

Acțiune introdusă la 5 februarie 2016 – Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia

(Cauza T-53/16)

(2016/C 145/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Ryanair Ltd (Dublin, Irlanda) și Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (reprezentanți: G. Berrisch, E. Vahida, I. Metaxas-Maragkidis, avocați, și B. Byrne, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea articolelor 1, 4, 5 și 6 din decizia Comisiei din 23 iulie 2014 în cazul privind ajutorul de stat SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN) prin care s-a constatat că Ryanair și Airport Marketing Services au primit ajutoare de stat ilegale, incompatibile cu piața internă, printr-o serie de contracte referitoare la aeroportul Nîmes-Garons, și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea prin această decizie a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a principiului bunei administrări și a dreptului la apărare al reclamantelor, întrucât Comisia nu a permis reclamantelor să aibă acces la dosarul anchetei și nu le-a creat posibilitatea de a-și exprima efectiv punctele de vedere.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE întrucât Comisia a imputat în mod greșit măsurile în discuție statului.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia a considerat în mod greșit că resursele Veolia Transport Aéroport de Nîmes (VTAN), unul dintre administratorii aeroportului, erau resurse ale statului.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE întrucât Comisia nu a aplicat în mod corespunzător criteriul operatorului în economia de piață. Comisia a refuzat în mod eronat să se întemeieze pe o analiză comparativă, care ar fi dus la constatarea inexistenței ajutorului în cazul reclamantelor. În subsidiar, Comisia a omis să atribuie o valoare corespunzătoare serviciilor de marketing, a respins în mod eronat motivația care stă la baza deciziei aeroportului de a achiziționa astfel de servicii, a respins în mod eronat posibilitatea ca o parte a serviciilor de marketing să fi fost achiziționate pentru motive de interes general, a considerat în mod eronat că administratorul aeroportului, le Syndicat Mixte pour l'aménagement et le développement de l'aéroport de Nîmes – Alès – Camargue – Cévennes (SMAN), și contractorul său privat, VTAN, constituiau o entitate unică, și-a întemeiat concluziile pe date incomplete și necorespunzătoare pentru calcularea profitabilității aeroportului, nu a ținut seama de externalitățile de rețea de care aeroportul se putea aștepta să beneficieze prin relația sa cu Ryanair și a neglijat să compare datele furnizate de aeroport cu cele tipice ale unui aeroport corect administrat. În orice caz, chiar dacă ar exista un avantaj pentru reclamante, Comisia a omis să stabilească faptul că avantajul era selectiv.

5. Al cincilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 108 alineatul (2) TFUE, întrucât Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și o eroare de drept constatând că ajutorul destinat Ryanair și Airport Marketing Services era egal cu pierderile marginale cumulate ale aeroportului (astfel cum au fost calculate de Comisie), în loc de profitul real al Ryanair și al Airport Marketing Services. Comisia ar fi trebuit să examineze măsura în care pretinsul avantaj ar fi fost transferat efectiv pasagerilor Ryanair. În plus, ea nu a cuantificat niciun avantaj concurențial de care a beneficiat Ryanair datorită presupusului ajutor și a omis să explice în mod corespunzător motivul pentru care recuperarea cuantumului ajutorului specificat în decizie era necesară pentru a asigura restabilirea situației anterioare acordării ajutorului.

Acțiune introdusă la 17 februarie 2016 – POA/Comisia

(Cauza T-74/16)

(2016/C 145/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Latsia, Cipru) (reprezentant: N. Korogiannakis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei Ares(2015)5632670 din 7 decembrie 2015 a Secretariatului General, prin care s-a respins cererea de confirmare introdusă de reclamantă prin scrisoarea din 15 septembrie 2015, în care reclamanta, în temeiul Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 1/vol. 3, p. 76) a solicitat acces la documente privind cererea unei organizații de producători ciprioți de înregistrare a denumirii „Halloumi" în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, p. 1) și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Comisia, întemeindu-se pe articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001, nu a explicat corect motivul pentru care divulgarea părților nedivulgate ar afecta grav procesul decizional.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, întrucât motivele oferite de Republica Cipru pentru refuzul divulgării în temeiul articolului 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 sunt neadecvate.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la o cale de atac efectivă și a principiului transparenței, întrucât refuzul Republicii Cipru de a divulga unele documente în cauză implică faptul că reclamanta nu este în măsură să înțeleagă obiectul fiecărui document nedivulgat.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, întrucât un stat membru nu poate utiliza articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 pentru a refuza divulgarea documentelor în cazul în care decizia care ar putea fi afectată este cea a unei instituții a Uniunii Europene.

Recurs introdus la 26 februarie 2016 de Nicole Clarke, Sigrid Dickmanns și Elisavet Papathanasiou împotriva Hotărârii din 15 decembrie 2015 a Tribunalului Funcției Publice în cauzele conexate F-101/14, F-102/14 și F-103/14, Clarke și alții/EUIPO

(Cauza T-89/16 P)

(2016/C 145/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurente: Nicole Clarke (Alicante, Spania), Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Spania) și Elisavet Papathanasiou (Alicante) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluziile

Recurentele solicită Tribunalului:

— anularea în întregime a Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 15 decembrie 2015 în cauzele conexate F-101/14, F-102/14 și F-103/14;

— admiterea concluziilor formulate de recurente în aceste proceduri;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente întregii proceduri – și anume, procedurii în fața Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene, precum și procedurii de recurs în fața Tribunalului Uniunii Europene.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentele invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a clauzei de reziliere cuprinse în contractele de agent temporar ale recurentelor, precum și a „protocoalelor de reintegrare” încheiate între EUIPO și recurentele menționate, în sensul că prezentele concursuri nu sunt „următoarele” concursuri în sensul clauzei de reziliere.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a clauzei de reziliere cuprinse în contractele de agent temporar ale recurentelor întrucât prezentele concursuri nu privesc domeniul de specializare al „proprietății industriale” prevăzut în această clauză de reziliere și, prin urmare, nu pot determina aplicarea în mod valabil a clauzei de reziliere în cauză

   În cadrul primelor două motive, recurentele reproșează Tribunalului Funcției Publice (denumit în continuare „TFP”) că, în hotărârea atacată, nu a respectat textul, sensul și finalitatea clauzei de reziliere și nici orizontul temporal și aplicabilitatea sa în timp.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a articolului 8 primul paragraf din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (denumit în continuare „RAA”)

   Recurentele invocă în acest context că, în hotărârea atacată, TFP nu a ținut seama de faptul că „protocoalele de reintegrare” pe care acestea le semnaseră cu EUIPO constituiau, în fiecare caz, în calitate de stipulație contractuală, cel puțin o a doua prelungire a contractelor lor de agent temporar, ceea ce, în temeiul dispozițiilor articolului 8 primul paragraf din RAA, avea drept consecință că acestea trebuiau să fie considerate contracte pe durată nedeterminată.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de diligență și a principiului încrederii legitime

Sub acest aspect, recurentele reproșează TFP că s-a referit în mod eronat la data de reintegrare, iar nu la data semnării clauzei de reziliere pentru aprecierea aspectului dacă EUIPO și-a îndeplinit obligația de diligență sau dacă a încălcat principiul încrederii legitime, întrucât a așteptat nouă ani de la semnarea clauzei de reziliere înainte de a organiza concursul care trebuia să decidă viitorul profesional al recurentelor.

Acțiune introdusă la 1 martie 2016 – Sheridan/Parlamentul

(Cauza T-94/16)

(2016/C 145/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Gavin Sheridan (Midleton, Irlanda) (reprezentant: N. Pirc Musar, lawyer)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei A(2015)13844 C a Parlamentului European din 14 ianuarie 2016 prin care s-a respins cererea de confirmare formulată de reclamant pentru accesul la anumite documente referitoare la informații cu privire la cheltuielile de deplasare ale unor membri ai Parlamentului European, la indemnizațiile de ședere, la cele pentru cheltuieli generale și la cheltuielile cu angajarea colaboratorilor;

— obligarea Parlamentului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant, în temeiul articolelor 134 și 140 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv cele efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate de reclamant sunt, în esență, identice sau similare cu cele invocate în cauza C-T-639/15, Psara/Parlamentul (JO 2016 C 48, p. 53).

Acțiune introdusă la 29 februarie 2016 – Kasztantowicz/EUIPO – Gbb Group (GEOTEK)

(Cauza T-97/16)

(2016/C 145/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamant: Martin Kasztantowicz (Berlin, Germania) (reprezentant: R. Ronneburger, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Gbb Group Ltd (Letchworth, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „GEOTEK" – cererea de înregistrare nr. 5 772 975

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de decădere

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 14 decembrie 2015 în cauza R 3025/2014-5

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate, precum și a deciziei diviziei de anulare a EUIPO din 26 septembrie 2014 (decizia de decădere nr. 9014 C);

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— încălcarea normelor 57 și 65 din Regulamentul nr. 2868/95;

— încălcarea Deciziei nr. EX-11-3 a președintelui EUIPO.

Acțiune introdusă la 4 martie 2016 – Italia/Comisia

(Cauza T-98/16)

(2016/C 145/42)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, S. Fiorentino și P. Gentili, avvocati dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Comisiei Europene C(2015)9526 final din 23 decembrie 2015, notificată în aceeași zi, privind ajutorul de stat SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN) pus în executare de Italia în favoarea BANCA TERCAS (Cassa di risparmio della provincia di Teramo S.p.A.);

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În decizia în litigiu, Comisia a declarat că constituie ajutor de stat contrar articolului 108 alineatul (3) TFUE și incompatibil cu piața internă, o contribuție în cuantum total de 295,14 milioane de euro acordat în favoarea Banca Tercas par le Fondo interbancario di tutela dei depositi. Această contribuție rezultă din trei măsuri distincte: o contribuție nerambursabilă de 265 de milioane de euro (măsura 1), o garanție de 35 de milioane de euro (cu un element de ajutor estimat la 0,14 milioane de euro) destinată să acopere expunerile din credite ale Banca Tercas față de un grup italian de întreprinderi (măsura 2) și, în sfârșit, o altă contribuție nerambursabilă de de milioane de euro, destinată să acopere costurile fiscale ale operațiunii (măsura 3).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și pe reproducerea eronată a faptelor, în ceea ce privește natura publică a resurselor care fac obiectul măsurilor în litigiu.

   — Reclamanta arată în această privință că decizia este eronată în măsura în care califică drept resurse publice resursele utilizate de Fondo interbancario di tutela dei depositi, fără a ține seama în special de principiile afirmate de Curte în Hotărârea din 15 iulie 2004, C-354/02, Pearle și alții, și în Hotărârea din 30 mai 2013, C-677/11, Doux Élevage.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și pe reproducerea eronată a faptelor, în ceea ce privește imputabilitatea față de stat a măsurilor în litigiu.

   — Reclamanta afirmă în această privință că decizia este eronată în măsura în care consideră măsurile în litigiu ca imputabile statului, fără a ține seama de faptul că acestea rezultă din decizia unui organism de drept privat precum Fondo interbancario di tutela dei depositi și că nicio autoritate publică nu a exercitat o influență abuzivă sau vreo presiune pentru a ajunge la această decizie.

3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și pe reproducerea eronată a faptelor, în ceea ce privește acordarea unui avantaj selectiv. Aplicarea eronată a criteriului investitorului privat în economia de piață.

   — Reclamanta arată în această privință că decizia este eronată în măsura în care nu a luat în considerare faptul că măsurile în litigiu erau de asemenea conforme cu criteriul supranumit al investitorului privat în economia de piață, dat fiind că acestea rezultă a fi justificate pe plan economic pentru Fondo interbancario di tutela dei depositi în raport cu situația care ar fi rezultat de altfel din lichidarea colectivă a Banca Tercas.

4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și pe reproducerea eronată a faptelor, în ceea ce privește evaluarea compatibilității ajutorului de stat pretins cu piața internă.

   — Reclamanta arată în această privință că decizia este eronată în măsura în care Comisia a săvârșit o eroare prin aceea că a considerat că măsurile în litigiu erau incompatibile cu piața internă, chiar și în ipoteza în care ar trebui să fie calificate drept ajutoare de stat.

Acțiune introdusă la 8 martie 2016 – Klausner Holz Niedersachsen/Comisia

(Cauza T-101/16)

(2016/C 145/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Klausner Holz Niedersachsen GmbH (Saalburg-Ebersdorf, Germania) (reprezentați: D. Reich, C. Hipp și T. Ilgner, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Stabilirea încălcării de către pârâtă a articolului 108 TFUE coroborat cu articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrucât aceasta s-a abținut să adopte, după scrisoarea reclamantei din 13 noiembrie 2015, decizia prevăzută în dispozițiile menționate cu privire la procedurile de examinare preliminară SA.37113 și SA.375009, în conformitate cu articolul 4 din regulamentul menționat;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, chiar și în cazul în care acțiunea ar rămâne fără obiect prin adoptarea unei măsuri de către Comisia Europeană.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un singur motiv, prin care reproșează Comisiei neadoptarea, în termen rezonabil, a unei decizii de închidere a procedurii de examinare preliminară, în conformitate cu articolul 4 alineatele (2)-(4) din Regulamentul (UE) 2015/1589 ([1]), chiar dacă ar fi fost solicitată să acționeze, în conformitate cu articolul 265 alineatul (2) TFUE.

([1]) Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, p. 9).

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 10 martie 2016 – Kozak/Comisia

(Cauza F-152/15)

(Funcție publică — Concurs general EPSO/AD/293/14 — Decizie a juriului de a nu admite candidatul să susțină probele la centrul de evaluare — Cerere de reexaminare — Nouă decizie a juriului de confirmare a primei sale decizii — Comunicare de către EPSO a unui răspuns motivat — Act pur confirmativ — Termen de introducere a acțiunii — Inadmisibilitate vădită — Articolul 81 din Regulamentul de procedură)

(2016/C 145/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Małgorzata Kozak (Varșovia, Polonia) (reprezentant: J. Łojkowska-Paprocka, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei EPSO de a nu o admite pe reclamantă la proba de evaluare din cadrul concursului EPSO/AD/293/14.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.*

2) *Doamna Kozak suportă propriile cheltuieli de judecată.*

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2016 – ZZ/Comisia

(Cauza F-5/16)

(2016/C 145/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: O. Mader, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei de a nu recalifica contractul reclamantului în contract de agent temporar sau, în subsidiar, repararea prejudiciului material suferit.

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei Comisiei din 9 aprilie 2015 privind recalificarea contractului reclamantului și – dacă este cazul – a deciziei din 13 octombrie 2015 (R/513/15) prin care s-a respins reclamația formulată de reclamant;

— În subsidiar, obligarea Comisiei la repararea prejudiciului suferit de reclamant ca urmare a respingerii cererii sale de recalificare;

— Obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2016 – ZZ și alții/SEAE

(Cauza F-6/16)

(2016/C 145/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: ZZ și alții (reprezentanți: N. de Montigny și J.-N. Louis, avocați)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea fișelor de remunerație ale reclamanților pentru luna martie 2015, precum și a celor întocmite ulterior, în măsura în care pun în aplicare decizia SEAE de reducere a indemnizației pentru condiții de viață de la 15 % la 10 %.

Concluziile reclamanților

— declararea drept inaplicabilă reclamanților a Deciziei directorului general administrativ al SEAE din 23 februarie 2015;

— în consecință, anularea fișei de remunerație a acestora pentru martie 2015, precum și a celor întocmite ulterior, în măsura în care aplică o ICV de 10 %;

— obligarea SEAE la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 4 februarie 2016 – ZZ/Comisia

(Cauza F-7/16)

(2016/C 145/47)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: ZZ (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei de diminuare a cuantumului indemnizației compensatorii plătite reclamantei, care a fost angajată cu un contract de muncă pe perioadă nedeterminată de drept belgian, și care prevede recuperarea sumelor plătite în plus

Concluziile reclamantei

— Cu titlu principal, anularea notei din 9 aprilie 2015 a Comisiei (PMO) adresată reclamantei, precum și a buletinelor de remunerație care o aplică ulterior și, în măsura necesară, a notei din 12 decembrie 2014, precum și a buletinelor de remunerație întocmite ulterior, în ceea ce privește recalcularea indemnizației sale compensatorii lunare, mai precis:

  — nota din 9 aprilie 2015 a Comisiei Europene (Oficiul pentru Administrarea și Plata Drepturilor Individuale, PMO/1 – Remunerație și administrarea drepturilor individuale pecuniare) adresată reclamantei;

  — buletinele de remunerație 04/2015-06/2015 ale reclamantei și buletinele de remunerație următoare care cuprind o reținere de 208,30 euro (cod DPN – Rambursare datorie) și buletinele de remunerație ulterioare;

  — nota preliminară din 12 decembrie 2014 a Comisiei Europene (Oficiul pentru Administrarea și Plata Drepturilor Individuale, PMO/1 – Remunerație și administrarea drepturilor individuale pecuniare) adresată reclamantei;

  — buletinele de remunerație 12/2014-03/2015 ale reclamantei.

— Cu titlu subsidiar, anularea notelor și a buletinelor de remunerație în măsura în care operează rețineri aplicate retroactiv la remunerațiile percepute de reclamantă până la 9 aprilie 2015.

— În orice caz, obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 5 februarie 2016 – ZZ/EMA

(Cauza F-8/16)

(2016/C 145/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: ZZ (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea raportului de evaluare întocmit în privința reclamantei pentru anul 2014 și a deciziei din 1 aprilie 2015 a autorității împuternicite să încheie contracte de a nu prelungi contractul de agent temporar al reclamantei precum și cerere de daune interese pentru pretinsul prejudiciu moral suferit.

Concluziile reclamantei

— Anularea raportului de evaluare întocmit în privința reclamantei pentru perioada cuprinsă între 16 februarie 2014 și 31 decembrie 2014, astfel cum a fost finalizat la 31 martie 2015 de către evaluatorul de apel („Assessor") și contrasemnat de reclamantă la 14 aprilie 2015;

— Anularea deciziei din 1 aprilie 2015 a autorității împuternicite să încheie contracte de a nu prelungi contractul de agent temporar al reclamantei;

— Anularea celor două decizii din 26 octombrie 2015 ale autorității împuternicite să încheie contracte, de respingere a celor două reclamații din 30 iunie 2015 formulate de reclamantă împotriva celor două decizii menționate anterior;

— Acordarea în favoarea reclamantei a daunelor interese în cuantum de 10 000 de euro;

— Obligarea pârâtei la plata integrală a cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 17 februarie 2016 – ZZ și alții/Parlamentul

(Cauza F-9/16)

(2016/C 145/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: ZZ și alții (reprezentant: M. Casado Garcia-Hirschfeld, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei prin care s-a refuzat celor patru reclamanți acordarea alocațiilor școlare pentru anul 2014-2015 și pentru anii următori și obligarea pârâtului să plătească reclamanților alocațiile școlare pentru anul 2015/2016, majorate cu dobânzi calculate cu începere de la datele la care sumele respective erau datorate în temeiul anexei VII la Statut

Concluziile reclamanților

— Anularea deciziilor individuale atacate din 24 aprilie 2015;

— în măsura în care este necesar, anularea deciziilor secretarului general al Parlamentului European din 17 noiembrie și din 19 noiembrie 2015;

— obligarea Parlamentului European să plătească reclamanților indemnizația de alocație școlară pentru anul 2015/2016, majorată cu dobânzi calculate cu începere de la datele la care sumele respective erau datorate în temeiul anexei VII la Statut;

— obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 19 februarie 2016 – ZZ/Comisia

(Cauza F-11/16)

(2016/C 145/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: ZZ (reprezentant: N. Lhoest, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei referitoare la refuzul de a revizui gradul acordat reclamantei cu ocazia transferului său la Parlamentul European și de a îi reconstitui cariera, precum și obligarea Comisiei la plata diferenței dintre remunerația plătită reclamantei și cea care ar fi trebuit să îi fie plătită ca urmare a reconstituirii carierei sale, majorată cu dobânzi moratorii

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei Comisiei Europene din 17 aprilie 2015 referitoare la refuzul de a revizui gradul acordat reclamantei cu ocazia transferului său și de a-i reconsidera cariera la Comisia Europeană pentru perioada cuprinsă între 16 iunie 2001 și 31 decembrie 2010, în pofida promovării de la gradul C4 (devenit AST 3) la gradul C3 (devenit AST 4) care i-a fost acordată de Parlamentul European la 7 august 2009 cu efect retroactiv de la 1 ianuarie 2000;

— anularea deciziei Comisiei Europene din 9 noiembrie 2015 referitoare la respingerea reclamației depuse de reclamantă la 17 iulie 2015;

— obligarea Comisiei Europene să plătească reclamantei diferența dintre remunerația plătită acesteia și cea care ar fi trebuit să îi fie plătită ca urmare a reconstituirii carierei sale în grad și în treaptă, majorată cu dobânzi moratorii;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO